

Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

XIX | Radom, 27 lipca 1937 r. | Nr. 13.

Spis treści.

Poz. 71. Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 2 czerwca 1937 r. Nr. 67 w spawie prowadzenia książ k Serii R. Nr 149 . . . . . str. 1

Poz 72. Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 20 czerwca 1937 r. Nr. 68 w sprawie dzienników, telegramów zwyczajnych i wykazów telegramów służbowych wchodzących . . . . str. 2

Poz 73. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 20 czerwca 1937 r. Nr. 69 w sprawie warunków rozdziału energji elektrycznej w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu . . . . . . str. 2

Poz. 74. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 30 czerwca 1937 r. Nr. 70 w sprawie nadzoru nad urządzeniami prądu silnego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu . . . . str. 4

Poz 75. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 1 lipca 1937 r Nr. 71 w sprawie organizacji obrony przeciwpożarowej na terenach DOKP Radom . . str 5

Poz. 76. Okólnik Dyrektrora Kolei Państwowych z dnia 3 lipca 1937 r. w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego (w okresie letnim) . . . . str. 7

Poz. 77. Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 17 czerwca 1837 r. Nr. 73 w sprawie sporządzenia wtórników listów przewozowych na okaziciela str. 8

Poz. 78. Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 2 czerwca 1937 r. Nr. 74 w sprawie wzorów materjałów przetargowych i przesyłania ich do badań laborator. str. 8

Poz. 71.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 2 czerwca 1937 r. Nr. 67 w sprawie prowadzenia Książek ser. R. Nr. 149.

Ministerstwo Komunikacji zwróciło uwagę, że przy badaniu przyczyn wypadków, które zdarzyły się ostatnio na P. K. P. zostało ujawnione, że na niektórych posterunkach ruchu książki zamawiań i gotowości drogi przebiegu pociągu (druk P. K. P. Ser. R. Nr. 149) są prowadzone nienależycie.

Ze względu na poważne znaczenie. jakie ma dla bezpieczeństwa ruchu prawidłowe prowadzenie tych książek, szczególnie w razie przeszkód w działaniu urządzeń bezpieczeństwa lub w czasie trwania robót, prowadzonych przy tych urządzeniach, t. j. gdy zostaje wyłączona zależność między zwrotnicami i semaforami, książki te powinny być prowadzone bieżąco na wszystkich stacjach zarówno na posterunkach dyspozycyjnych, jak i na posterunkach wykonawczych, z wyjątkiem:

1) stacyj na których nastawianie semaforów na sygnał: „Wolna droga” uzależnione jest:

a) od polecenia dyżurnego ruchu za pomocą urządzeń blokowych,

b) od prawidłowego nastawienia drogi przebiegu, przy równoczesnym wyłączeniu sprzecznych dróg przebiegu.

2) Na stacjach, na których jest tylko jedna nastawnia dysponująca, a nie ma zupełnie nastawni wykonawczych.

Na stacjach wskazanych pod p. 1-ym książki zamawiań należy prowadzić w skróconym zakresie, wypełniając tylko kolnmny, 1, 2, 3, 4, 12 i 13, przy czym w okręgach z bardzo gęstym ruchem pociągów Dyrekcja może zwolnić całkowicie od prowadzenia tej książki w każdym przypadku z osobna.

Jeżeli jednak przy pewnych zakłóceniach w ruchu, pociągi mają wjeżdżać na stację w kolejności, odbiegającej od rozkładu jazdy, lub wjeżdżać na tory odmienne od podanych w regulaminie, to wówczas należy prowadzić dla tych pociągów książkę zamawiań w skróconym zakresie.

Gdyby wskutek przeszkód w działaniu urządzeń w skutek robót prowadzonych przy tych urządzeniach, obowiązujące warunki nastawiania semaforu na „Wolna droga" nie mogły być spełnione w zupełności, to w przypadkach tych należy prowadzić książkę zamawiań i gotowości drogi przebiegu pociągów w całkowitym zakresie.

Z powyższych względów książki Ser. R. Nr. 149 powinny znajdować się na wszystkich posterunkach zwrotniczych) u dyżurnego, w nastawniach i na posterunkach zwrotniczych) nawet tych stacyj, które są zwolnione od prowadzenia tych książek przy normalnym działaniu urządzeń blokowych, aby w przypadkach wyłączenia zależności semaforów od zwrotnic umożlić niezwłocznie prowadzenie książek w pełnym zakresie.

Nr. I-4a/75/82/37.

Poz. 72.

Okólnik Dyrekcji z dnia 20 czerwca 1937 r. Nr. 68 w sprawie dzienników telegramów zwyczajnych i wykazów telegramów służbowych wchodzących.

Ministerstwo Komunikacji zwróciło uwagę, że mimo zarządzenia ogłoszonego w dzienniku urzędowym Min. Kom. Nr. 6 z dnia 25/II r. b. poz. 44 p. 9, dotyczącego uzupełnienia ust. (98) § 14 Instrukcji Nr. R. 36, stwierdzono wypadki prowadzenia dzienników telegramów zwyczajnych przy aparatach telegraficznych przeznaczonych *wyłącznie* do zapowiadań pociągów.

Z uwagi na powyższe przypomina się, że w obrębie D. O. K. P. w Radomiu są dwa przewody telegraficzne: pc. Kielce-Kielce Herb., pc. Sandomierz-Grębów i przy aparatach telegraficznych tych przewodów nie należy prowadzić dzienników telegramów zwyczajnych. Jednocześnie zwraca się uwagę na p. 6 wymienionego zarządzenia Ministerstwa Komunikacji na podstawie którego obowiązane są nadal prowadzić Wykazy telegramów służbowych, wchodzących (odebranych) tylko następujące stacje: Tunel, Kielce, Skarżysko-Kam., Radom, Dęblin, Lublin, Zawada, Rejowiec, Chełm, Kowel, Włodzimierz, Kiwerce, Równe, Sarny, Zdołbuuów i telegraf Dyrekcji.

Pozostałe stacje, które nie prowadzą wykazu telegramów wchodzących, doręczając telegramy służbowe, wpisują do książki doręczeń nazwę stacji nadania i uumer doręczanego telegramu.

Nr. I 1e/Ts30/37.

Poz. 73.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 22 czerwca 1937 r. Nr. 69 w sprawie warunków rozdziału energii elektrycznej w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

§ 1.

Głównym odbiorcą energii elektrycznej, wytwarzanej przez elektrownie P. K. P. we własnym zakresie, bądź nabywanej przez P.K.P. u prywatnych dostawców, są urzędy kolejowe.

§ 2.

Nadmiar energii ektrycznej może być odstępowany innym urzędom, pracownikom kolejowym lub odbiorcom postronnym zasadniczo tylko w obrębie terenu kolejowego, a poza tym obrębem w zależności od postanowień umowy zawartej przez Dyrekcję z dostawcą prądu lub uprawnienia wydanego w tym kierunku przez zarząd prywatnej elektrowni na daną miejscowość.

§ 3.

Przyłączenie urządzeń elektrycznych do sieci kolejowych może być dokonane tylko na zarządzenie Dyrekcji.

§ 4.

1) Przyłączenie urządzeń elektrycznych odbiorców, mających opłacać za prąd elektryczny, opbywa się na podstawie podania skierowanego do właściwej elektrowni (Dz. Urz. Nr. 67/1936 poz. 341 § 1 p. 6). W podaniu powinno być wymienione imię, nazwisko, zawód i dokładny adres proszącego, z wskazaniem urzędu, w którym pracuje, oraz ilości i mocy (w watach) żarówek, względnie innych przyrządów odbiorczych projektowanej instalacji.

2) Elektrownia rozważa możliwość dokonania przyłączenia, daje proszącemu do podpisu odpowiednie zobowiązanie (wzór 1), które wraz ze swym podpisem i podpisem Naczelnika parowozowni głównej przesyła do Dyrekcji, celem uzyskania zezwolenia na przyłączenie instalacji.

3) Bez zezwolenia Dyrekcji zabronione jest dokonywanie powiększeń instalacji. W szczególności zabrania się dodawania punktów świetlnych zamiany lampek na silniejsze, oraz przyłączania instalacji mieszkań sąsiednich.

4) W razie konieczności zmniejszenia obciążenia siłowni (dawniej zwanych elektrowniami) ze względu na potrzeby kolei, Dyrekcja zastrzega sobie

prawo wyłączenia czasowego lub stałego instalacji swoich odbiorców.

5) Wydział Mechaniczny przez swych funkcjonariuszy ma prawo dostępu do instalacji elektrycznych, celem ich sprawdzenia i odczytania liczników.

6) Dyrekcja nie bierze na siebie odpowiedzialności za szkody wynikłe przy korzystaniu jak również z powodu przerwy w dostawie prądu.

UWAGA: Korzystanie z energii elekrycznej, bez wiedzy elektrowni jak również przy taryfie ryczałtowej, korzystanie z większej pojemności instalacji niż zadeklarowano, będzie uważane za kradzież prądu, a właściciel instalacji pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

7) W razie stwierdzenia u odbiorców ryczałtowych, że moc ryczałtowa jest większa od zadeklarowanej, Naczelnik Służby Mechanicznej może polecić pobrać potrójną opłatę za zużytą w nadmiarze energię za czas od ostatniej kontroli, jednak nie więcej jak za 2 miesiące.

8) Należność powinna być wpłacona w kasie stacyjnej, najpóźniej *w ciągu 6 dni od daty doręczenia* deklaracji na dokonanie wpłaty.

9) W razie niezastosowania się odbiorcy do postanowień niniejszego paragrafu (zwłaszcza ust. 7 i 8) instalacja jego powinna być odłączona natychmiast. Za powtórne przyłączenie pobiera się opłatę w wysokości 2-ch złotych.

10) Od postanowień ustępu 9 niniejszego paragrafu wyłączone są jedynie:

a) urządzenia elektryczne państwowe (wojskowe, policyjne oraz K.P.W. i Rodziny Kolejowej)'

b) urządzenia elektryczne dzierżawców bufetów, fryzjerni i kiosków stacyjnych.

W obydwóch tych przypadkach należy jednak natychmiast powiadomić Wydział Mechaniczny o zaległości z podaniem szczegółów dotyczących samej należności, dla możności przedstawienia sprawy Dyrektorowi Kolei, który w tych sprawach będzie wydawał decyzje co do dalszego postępowania.

§ 5.

Ceny energii elektrycznej ustalone będą oddzielnymi zarządzeniami.

§ 6.

Zasadniczo ilość pobieranej energii elektrycznej powinna być mierzona przy pomocy liczników kilowatogodzin, prawnie ocechowanych.

§ 7.

W razie zdjęcia licznika do cechowania, odbiorca energii elektrycznej opłaca rachunki w wysokości ostatniego rachunku, nie dłużej jednak niż w ciągu dwóch miesięcy, poczem opłacać powinien według taryfy ryczałtowej.

§ 8.

Odbiorcy energii elektrycznej, korzystający z liczników kolejowych, poza opłatą za zużyte kilowatogodziny wnoszą opłaty miesięczne w wysokości:

za licznik do	3	amperów	0,80 zł.
„ „ „	5	„	1,00 „
„ „ „	10	„	1,20 „
„ „ „	15	„	1,50 „
„ „ „	20	„	1,70 „
„ „ „	30	„	2,00 „
„ „ „	50	„	2,50 „

Koszt naprawy i ocechowania tych liczników ponosi Dyrekcja.

§ 9.

Zawiadowcy elektrowni są obowiązani dopilnować, aby liczniki kilowatogodzin były w terminie cechowane, bez względu na to, czy są własnością kolejową, czy osób trzecich.

§ 10.

Odbiorcy energii elektrycznej, korzystający z liczników własnych, ponoszą sami koszty naprawy i cechowania tych liczników zdjętych w tym celu przez personel Służby Mechanicznej.

§ 11.

Odbiorcy energii elektrycznej nie posiadający licznika kilowatogodzin mogą wyjątkowo korzystać z energii elektrycznej na podstawie taryfy ryczałtowej, opartej na następujących zasadach:

Rodzaj zużycia prądu	Godziny rocznego zużycia prądu	Przyjęte miesięczne zużycie przez 1 wat zainstalowanej mocy — półrocze: letnie kwh	zim. kwh
Oświetlenie biur kolejowych do pracy dziennej	540	0,03	0,06
Oświetlenie biur obcych, mieszkań i t. p.	1800	0,10	0,20
Oświetlenie biur kolejowych do pracy 24 godzin na dobę	do 4000	0,22	0,44
Oświetlenie bufetów, poczekalni stacyjnych i t. p.			
Oświetlenie zewnętrzne torów, składów i t. p.			

UWAGA: Za półrocze letnie uważa się: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień. Odbiorcy bez liczników nie mogą posiadać gniazd wtykowych zwyczajnych lub wkręcanych do oprawek.

§ 12

Odbiorcy energii elektrycznej z wyjątkiem służb kolejowych, instytucyj państwowych, pracowników i emerytów kolejowych wpłacają na zabezpieczenie należności za energię elektryczną kaucję w wysokości równej 2 miesięcznej zimowej opłacie ryczałtowej, odpowiadającej mocy zadeklarowanej, danej in-

stalacji. Poza tem w razie ustawienia licznika kolejowego poza terenem kolejowym, odbiorcy energii elektrycznej wpłacają kaucję na zabezpieczenie zwrotu tego licznika w wysokości:

za liczniki jednofazowe;
do 10 A złotych 32.—
„ „ trójfazowe;
do 30 A „ 120.—
do 50 A „ 180.—
„ „ Ah prądu stałego;
do 20 A złotych 50.—
do 50 A „ 80.—
„ „ Kwh do prądu stałego;
do 20 A złotych 130.—
do 50 A „ 160.—

§ 13.

Elektrownie do których należy sporządzanie rachunków za prąd, obowiązane są prowadzić książkę kontroli abonentów z wyszczególnieniem wszelkich danych koniecznych do prawidłowego obliczania i pobierania należności. Książka ta powinna być w należyty sposób oparafowana przez Wydział Mechaniczny. (Wzór 2).

§ 14.

Odczytywanie liczników powinno się odbywać około 25 każdego miesiąca, a doręczanie rachunków odbiorcom prądu powinno następować nie później niż 4 następnngo miesiąca.

§ 15.

1) Opłatę za energię elektryczną wszyscy odbiorcy uiszczają z dołu; w tym celu Elektrownie na podstawie dokonanych odczytów i zapisów w książce kontroli abonentów sporządzają dla każdego odbiorcy deklarację na dokonanie wpłaty, tak za prąd elektryczny jak i za przyłączenie instalacji na druku serji M 507 nowego wzoru i klasyfikują na deklaracji sumy, podlegające pobraniu.

2) Doklaracje doręczone każdemu z odbiorców celem wpłacenia należności do kasy stacyjnej w terminie ustalonym (ustęp 8 § 4), składają się z czterech części, a mianowicie: 1) deklaracji na dokonanie wpłaty, 2) zawiadomienia o dokonaniu wpłaty, 3) potwierdzenia dla wpłacającego i 4) odpisu deklaracji. Deklaracje te wypełnia się przez kalkę i wydaje abonentowi pierwsze trzy części.

3) Kasa stacyjna potwierdza pobranie należności na każdym odcinku przez odciśnięcie stempla kasy (datownika), wpisanie na każdym odcinku numeru bieżącego pod jakim został zapisany wpływ do wykazu wpływów za prąd i podpis kasjera: potwierdzienie dla wpłacającego zwraca wpłacającemu, zawiadomienie o dokonaniu wpłaty w dniu pobrania odsyła do wystawcy deklaracji, zaś deklarację dołącza do sprawozdania z wpływów ubocznych. Pokwitowań serii F. 6 na potwierdzenie wpłat za prąd elektryczny wystawiać nie należy.

4) Wpływy pobierane na zasadzie deklaracji serii M. Nr. 507 kasy stacyjne wprowadzają do wykazu miesięcznego, serii F Nr. 572a. Do sprawozdania z wpływów ubocznych kasa stacyjna wpisuje każdodziennie ogólną sumę wpływów za dany dzień z rubryki 10 wykazu.

5) Opłatę za energię elektryczną od służb kolejowych pobiera się przez fakturowanie, przy tym faktury powinny być w ciągu trzech dni potwierdzone i zwrócone. W razie sprzeciwu fakturę należy zaopatrzyć reklamacją celem ewentualnego wyrównania różnicy, postępując zgodnie z postanowieniami art. 153 przepisów F2 o nabywaniu i ewidencji materiałów i przedmiotów inwentarialnych.

§ 16.

Okólnik ten obowiązuje z chwilą ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: Przepisy dla odbiorców energii elektrycznej w D.O.K.P. w Radomiu, okólnika Nr. M. O. III/63/7 z dnia 2 lipca 1932 r. (Dz. Zarz. Nr. 5/1932 poz. 8) okólnik z 23 października 1934 r. (Dz. Zarz. Nr. 5/1934) i zarządzenia Wydziału Mechanicznego z 22/XI-33 Nr. MS/19, z 6/XII-33 Nr. MS/2, oraz z 4/I-34 Nr. MS/1.

Nr. II/5/24/37.

Poz. 74.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 30.VI 1937 r. Nr. 70 w sprawie nadzoru nad urządzeniami prądu silnego Dyrekcji O.K.P. w Radomiu.

§ 1.

Celem ochrony życia ludzkiego i mienia kolejowego przed niebezpieczeństwami wynikającymi z nieodpowiedniego wykonania i utrzymania urządzeń elektrycznych prądu silnego, oraz celem powiększenia trwałości urządzeń i pewności ruchu wprowadza się nad nimi nadzór techniczny.

§ 2.

Nadzór techniczny nad urządzeniami elektrycznymi prądu silnego do wytwarzania, przetwarzania czy zużycia energii elektrycznej w Dyrekcji (bez względu na przynależność do któregokolwiek bądź Wydziału) sprawuje Wydział Mechaniczny za pośrednictwem Elektrowni (Dz. Urz. Nr. 67-1937 poz. 341 § 1 p. 6).

§ 3.

Za podstawę dozoru nad urządzeniami elektrycznymi prądu silnego winny służyć zarządzenia wydane przez Ministerstwo Komunikacji, Minister-

stwo Przemysłu i Handlu oraz Polskie Przepisy i Normy Elektrotechniczne wydane przez Polski Komitet Elektrotechniczny.

§ 4.

Elektrownie są obowiązane: a) zwracać uwagę na stan maszyn i urządzeń, b) baczyć na prawidłowe używanie urządzeń elektrycznych, (a więc motorów, rozruszników, wyłączników i t. p.), c) rozciągnąć kontrolę na ekonomiczne zużycie prądu i materiału elektrycznego, d) sporządzać piśmienne zawiadomienia o ujawnionych usterkach i przedstawiać kosztorysy na ich naprawę.

§ 5.

Elektrownie obowiązane są raz do roku (najlepiej w styczniu i lutym) przeprowadzić kontrolne szkolenie personelu elektro-monterskiego przez przypomnienie i wyjaśnienie obowiązujących przepisów służbowych z dziedziny silnych prądów, oraz ważniejszych postanowień Polskich Przepisów i Norm Elektrotechnicznych.

Każde szkolenie należy zakończyć egzaminem, którego wynik powinien być ujęty w protokule, zawierającym spis przeegzaminowanych pracowników z podaniem wyniku tego egzaminu (dobry, dostateczny, niedostateczny).

§ 6.

Każde urządzenie elektryczne prądu silnego w Dyrekcji powinno być przez elektrownię conajmniej raz do roku sprawdzone, a wyniki sprawdzań należy notować w prowadzonych „Księgach kontroli".

§ 7.

Wykonanie potrzebnego remontu czy przeróbki może być dokonane po uzgodnieniu z zainteresowanym Wydziałem lub Biurem kredytu, na który koszt danej roboty zarachować należy.

§ 8.

Nowe urządzenia prądu silnego na terenie kolejowym oraz naprawa istniejących mogą być wykonywane tylko za pośrednictwem organów służby mechanicznej.

§ 9.

W razie stwierdzenia konieczności stałego lub czasowego wyłączenia z pod napięcia urządzenia zagrażającego bezpieczeństwu, Naczelnik Służby Mechanicznej na skutek zgłoszenia Naczelnika Parowozowni Głównej powinien przedstawić odpowiednio umotywowany wniosek Dyrektorowi Kolei Państwowych do zatwierdzenia.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr. MOIII/63/7 z dnia 2/VII-1932 (Dz. Zarz. Nr. 5/1932).

§ 11.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy nadzoru nad urządzeniami elektrycznymi, służącymi do uruchomiauia zwrotnic kolejowych i urządzeń sygnalizacyjnych.

Nr II/5-24-37.

Poz. 75.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 1 lipca 1937 r. Nr. 71 w sprawie organizacji obrony przeciwpożarowej na terenach Dyrekcji O. K. P. w Radomiu.

W czasie dokonanych kontroli obrony przeciwpożarowej w tutejszym Okręgu Dyrekcyjnym stwierdziłem, że pomimo istnienia wielu urządzeń do walki z pożarem, obrona przeciwpożarowa nie stoi na wysokości swego zadania, głównie z powodu niedostatecznej lub nieodpowiedniej organizacji straży i pogotowi pożarowych, niedostatecznego ich wyszkolenia, oraz braku planu działania na wypadek pożaru.

Wobec powyższego, przypominając i uzupełniając obowiązujące przepisy Nr. M. 16, oraz wydane w tej sprawie zarządzenia, polecam co następuje:

1) Na stacjach, na których jest to tylko możliwe, należy zorganizować straże pożarne, a gdzie z powodu ograniczonej ilości personelu nie można skompletować straży pożarnej, zorganizować pogotowia pożarowe z tej ilości osób, jaka znajduje się na stacji. Organizowanie straży pożarnych powinno być uzgodnione z Wydziałem Mechanicznym.

2) Niezależnie od istnienia na stacji straży pożarnej lub pogotowia, cały personel powinien być dobrze obznajmiony z miejscem umieszczenia przyrządów gaśniczych i alarmowych i sposobem ich uruchomienia. oraz ze sposobem wezwania kolejowej straży pożarnej i straży sąsiedniej (zawodowej lub ochotniczej).

3) Dla każdego miejsca służbowego należy opracować podział czynności w razie pożaru, w którym należy ściśle określić jakie czynności powinni wykonywać pracownicy, zajmujący poszczególne stanowiska. Jeżeli ilość pracowników, będących w służbie na poszczególnych stanowiskach zmienia się w zależności od pory doby, lub w pewnych porach niektóre stanowiska są nieobsadzone, należy opracować osobne podźiały czynności na każdą porę doby. Podział czynności powinien być wywieszony w odpowiednich miejscach, a mianowicie: na stacji— u dyżurnego ruchu, w parowozowni — u dyspozytora parowozowni, w warsztatach — u kierownika

robót, w kancelarii zawiadowcy odcinka drogowego i t. p. Jeżeli w danej miejscowości znajduje się dwie lub kilka jednostek służbowych, to podziały czynności w razie pożaru powinny być wzajemnie uzgodnione.

Wszyscy pracownicy powinni być dokładnie zaznajomieni z podziałem czynności, za co odpowiedzialni są właściwi zwierzchnicy jednostek służbowych.

4) Naczelnicy (zawiadowcy) urzędów obowiązani są ułożyć plan postępowania w razie pożaru, a mianowicie ustalić w jaki sposób odbywać się będzie w razie pożaru ratowanie mienia kolejowego: akt, inwentarza, materiałów, maszyn, taboru, przesyłek i towarów, znajdujących się na terenie kolejowym i t. p. oraz jak zabezpieczyć je przed kradzieżą; jakie poczynić zarządzenia do czasu przybycia straży pożarnej; w jaki sposób zorganizować pomoc strażom pożarnym, biorącym udział w akcji pożarowej i t. p. Na opracowane tematy należy przeprowadzać przynajmniej raz na kwartał ćwiczenia i protokóły tych ćwiczeń przedstawiać do wglądu organom kontrolnym.

5) W regulaminach stacyjnych oprócz uwidocznienia nazwisk, stanowisk i miejsca zamieszkania pracowników wyznaczonych do straży lub pogotowia pożarowego (rubryka 52/22), miejsca remizy pożarnej, adresów dowódcy straży pożarnej, jego zastępcy i t. p. (rubryka 51/21) należy dokładnie podać, gdzie znajduje się najbliższa straż pożarna gminna (zawodowa, ochotnicza) lub kolejowa; w jaki sposób je wzywać do pożaru; z których stacji lub parowozowni należy wzywać parowozy do gaszenia pożarów większych i t. p.

6) W remizach pożarnych należy umieścić wykaz osób (według stanowisk) należących do pogotowia lub straży i podział ich czynności w razie pożaru. Ponadto w tym wykazie powinno być uwidocznione; gdzie znajdują się najbliższe straże pożarne gminne (zawodowe, ochotnicze) lub kolejowa i w jaki sposób je wzywać do pożaru; z których stacyj lub parowozowni należy wzywać parowozy do gaszenia pożarów większych i t. p.

7) Na stacjach, gdzie są zorganizowane straże powinni dowódcy straży pożarnych i ich zastępcy opracować plany akcji przeciwpożarowej w stosunku do wszystkich ważniejszych obiektów, a mianowicie ustalić z jakich hydrantów lub zbiorników wodnych należy czerpać wodę, w jakich miejscach są najlepsze przepusty dla węży, w jakich miejscach najdogodniej ustawiać drabiny, na jakie obiekty sąsiednie należy zwracać uwagę w celu zabezpieczenia ich w razie rozszerzenia się pożaru, jakie stanowiska mają zająć sąsiednie straże pożarne, jakiej pomocy należy zażądać od administracji kolejowej i t. p.

W celu lepszego zapoznania członków straży kolejowych z racjonalną akcją gaszenia pożarów poszczególnych obiektów, przeprowadzać w strażach ćwiczenia taktyczne i bojowe na różnych obiektach kolejowych, pozorując warunki rzeczywistej pracy przy pożarach. Przy przeprowadzaniu takich ćwiczeń nie należy wzniecać ognia i psuć budynków.

8) Naczelnicy (zawiadowcy) urzędów obowiązani są nawiązać kontakt z sąsiednimi strażami pożarowymi gminnymi (zawodowymi lub ochotniczymi) w celu niesienia pomocy w razie powstania pożaru na terenie kolejowym, oraz ustalić sposób używania tych straży. Dla ułatwienia prowadzenia akcji pożarowej na terenie kolejowym, zapoznać naczelników sąsiednich straży pożarnych gminnych i ich zastępców z dojazdami do terenów kolejowych i przejazdami, miejscem hydrantów pożarowych i zbiorników wodnych i t. p. Zapoznania naczelników straży postronnych z terenem kolejowym powinni dokonać naczelnicy (zawiadowcy) urzędów, do których należy załatwianie spraw pożarowych na danej stacji, w obecności miejscowego przedstawiciela ałużby drogowej i w obecności dowódcy straży pożarnej kolejowej, jeżeli taka jest na tej stacji. Oprócz tego na stacjach, posiadających straże pożarne kolejowe, należy omówić i opracować plany wspólnej akcji ze strażami sąsiednimi, w szczególności ważniejszych obiektów (warsztaty, magazyny zasobów i towarowe, składy materiałów łatwopalnych i t. p.) i przeprowadzać wspólne manewry straży kolejowych z postronnymi.

Przy zapoznawaniu naczelników straży pożarnych niekolejowych z terenem kolejowym, nie należy im zezwalać na robienie notatek lub szkiców.

9) Należy zwrócić większą uwagę na należyte skompletowanie i wyszkolenie straży pożarnych kolejowych. Na stanowiska dowódców straży i ich zastępców powoływać pracowników energicznych i inteligentniejszych, zamieszkałych w pobliżu i pełniących służbę na miejscu; na członków straży powoływać pracowników zamieszkałych niedaleko od stacji (w promieniu nie dalej jak pół kilometra) i o ile możności nie związanych ze służbą wyjazdową; członków straży pożarnych nie przenosić o ile możności do innych miejsc pracy, oraz nie przydzielać ich do innych drużyn (sanitarnych, odkażających, technicznych i t. p.). Członkom straży pożarnych kolejowych, a przedewszystkim ich dowódcom i zastępcom należy w pierwszym rzędzie przed innymi pracownikami, przydzielać mieszkania kolejowe skarbowe, aby w razie alarmu byli na miejscu.

Za prawidłową organizację obrony przeciwpożarowej w poszczególnych miejscach służbowych odpowiedzialni są w pierwszym rzędzie właściwi naczelnicy i zawiadowcy urzędów.

Niezależnie od kompetencji organów Służby Mechanicznej, wynikających z postanowień § 5 przepisów obrony przeciwpożarowej na kolejach (Nr. M. 16), na których ciąży obowiązek ścisłego wykonywania zarządzeń w sprawie pożarnictwa, polecam mieć stały nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem wszelkich przepisów i zarządzeń dotyczących obrony przeciwpożarowej na kolejach, a wszczególności nad organizacją tej obrony w myśl wskazań niniejszego okólnika:

a) na stacjach — kontrolerom Ruchu,
b) na terenach, podległych Oddziałom Drogowym — Kontrolerom Drogowym,
c) w magazynach zasobów — Kontrolerom Służby Zasobów,
d) na kolejach wąskotorowych — Kontrolerom Kolei Wąskotorowych.

Organa kontrolne mają sporządzać protokóły z wszelkich zauważonych zaniedbań i przedstawiać je do Wydziału Mechanicznego D.O.K.P.

Wyniki kontroli na stacjach należy wpisywać do książek kontrolnych stacyj.

Dowódcy rejonowi straży pożarnych obowiązani są być na każdej stacji conajmniej raz na kwartał, dokładnie sprawdzać stan bezpieczeństwa pożarowego, narzędzi pożarowych, organizację i wyszkolenie straży lub pogotowi pożarowych i t. p.

Dowódcy rejonowi przedstawiają ze swej działalności sprawozdania Wydziałowi Mechanicznemu za pośrednictwem Naczelników Parowozowni Głównych

Nr. II/1a/25/37.

Poz. 76.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 3 lipca 1937 r. Nr. 72 w sprawie bezpieczeństwa przeciwpożarowego (w okresie letnim).

Wobec szczególnie upalnego i suchego lata i związanego z tym niebezpieczeństwa pożarów, polecam zwrócić baczną uwagę na wszelkie czynniki, mające wpływ na powstanie i rozszerzanie się pożarów i w tym celu ściśle przestrzegać postanowienia przepisów M. 16, oraz dotyczące zarządzenia Ministerstwa Komunikacji i Dyrekcji.

W szczególności polecam:

1) Sprawdzać przed każdym wyjazdem z parowozowni stan przyrządów odiskiernych w dymnicy i popielnikach parowozów, oraz szczelność klap i ścian popielnikowych.

2) Zamykać klapy popielnikowe, oraz zaniechać czyszczenia palenisk i używania dmuchawki na mostach i podczas jazdy przez miejsca niebezpieczne pod względem pożarowym. Zaopatrzyć wszystkie parowozy przetokowe w prądownice i w wężę pożarowe długości 20 m. ze znormalizowanymi łącznikami.

Sprawdzić, aby wszystkie parowozy posiadały na sztućcach pożarowych przełączniki ze znormalizowanym gwintem, stosowanym przy urządzeniach pożarowych stacyjnych.

3) Inwentarz pożarowy utrzymywać w należytym i dobrym stanie, zdatnym do użytku, w specjalnie przeznaczonych na to remizach pożarowych i nie używać go do celów ubocznych.

Narzędzia i przyrządy pożarowe, umieszczone przy obiektach jako środki doraźne (gaśnice, hydronetki, kadzie z wodą, skrzynie z piaskiem i t. p.) umieszczać na zewnątrz budynków i w miejscach łatwo dostępnych, aby o każdej porze można było ich używać.

4) Utrzymywać w stanie zdatnym do użytku wszystkie hydranty pożarowe i zbiorniki z wodą do gaszenia pożarów.

5) Przy hydrantach pożarowych, które znajdują się w pobliżu warsztatów, magazynów i budynków, niebezpiecznych pod względem pożarowym, umieścić szafki z jednym lub dwoma odcinkami węża, długości po 20 m. i prądownicą.

6) Stacje ubogie w wodę zaopatrzyć w stałe zbiorniki z wodą do gaszenia pożarów. Pojemność zbiorników powinna być zależna od miejscowych warunków.

7) Utrzymywać w należytym stanie pasy ochronne w lasach.

8) Partie robotników, pracujących na torze oraz drużników w czasie obchodów zaopatrzyć w łopaty, aby gasili ogień na skarpach, w lasach i przyległych do nich terenach, lub w razie potrzeby wszczynali alarm.

9) W lasach, w miejscach pod względem pożarowym niebezpiecznych, w czasie przejścia pociągów wyznaczać specjalnych stróżów obchodowych.

10) Przy składach materiałów palnych, budynkach nieogniotrwałych z zawartością urządzeń, materiałów lub przesyłek w zależności od ich wartości, jak również na mostach, gdzie to ze względu na warunki miejscowe okaże się koniecznym wyznaczać stróżów, zaopatrzonych w przyrządy do gaszenia ognia.

11) Przed wszystkimi mostami ustawić tablicę z napisem o zamykaniu klap popielnikowych.

12) Mosty zaopatrzyć w kadzie z wodą i tłumnice przy nich, oraz skrzynie z piaskiem i szuflami. Ponadto na mostach strzeżonych, w budkach strażników utrzymywać po 2 wiadra pożarowe.

13) Pomosty drewniane między szynami pokryć blachą i zasypać tłuczniem lub żwirem.

14) Przestrzegać, aby stan budynków drewnianych przy torach nie spowodował powstania

pożarów od iskier z parowozów. Wszystkie porozsychane oszalowania zewnętrzne i szpary uszczelniać.

15) Nie składać pod przewodami teletechnicznymi stosów zasłon odśnieżnych, podkładów i innych materiałów łatwopalnych.

16) Dokoła stosów materiałów drzewnych, złożonych w pobliżu torów, usuwać trawę oraz robić małe pasy ochronne.

17) Nie składać siana i słomy w odległości mniejszej niż 20 m. od toru i budynków.

18) Nie gromadzić na strychach budynków jakich bądź przedmiotów, rupieci, słomy i t. p., utrzymując je zawsze oczyszczone.

19) Tereny kolejowe w obrębie stacyj a w szczególności w pobliżu budynków oczyszczać od trawy, odpadków, śmieci i t. p.

20) Kategorycznie przestrzegać zakazu palenia tytoniu i używania ognia nie osłoniętego w magazynach, wagonach bagażowych i towarowych, warsztatach drzewoobróbczych, malarniach, lakierniach, tapicerniach, piwnicach i składach ze smarami, garażach i t. p. oraz rozpalania ognisk na terenie kolejowym.

21) Przesyłki towarowe i bagażowe, złożone na otwartych miejscach, zabezpieczać od ewentualnego zapalenia się.

22) Zobowiązać dzierżawców placów i magazynów handlowych do utrzymywania obiektów w należytym porządku, oraz zaopatrzenia ich w środki gaśnicze (hydronetki, gaśnice, kadzie z wodą i tłumnicami, wiadra, skrzynie z piaskiem i t. p.)

23) W składnicach i magazynach zasobowych materiały łatwo i samozapalne przechowywać z zachowaniem odpowiednich środków ostrożności.

24) Na składach materiałów drzewnych i opału utrzymywać kadzie z wodą i tłumnicami. Poszczególne rzędy stosów drzewa i desek układać z zachowaniem odstępów.

25) Przeprowadzać komisyjne kontrole bezpieczeństwa przeciwpożarowego w myśl obowiązujących zarządzeń.

Dozór i kontrolę nad przestrzeganiem przepisów obrony przeciwpożarowej Nr. M. 16, zarządzeń Ministerstwa Komunikacji i Dyrekcji mają wykonywać:

a) Organa kontrolne Dyrekcji i referent pożarnictwa Wydziału Mechanicznego,

b) Naczelnicy: Parowozowni Głównych, Oddziałów Ruchowo-Handlowych i Drogowych, Zawiadowcy Parowozowni Pomocniczych, Zarządzający Kolei Wąskotorowych, oraz Kontrolerzy tych służb.

c) Dowódcy rejonowi straży pożarnych kolejowych przy parowozowniach głównych w Skarżysku, Lublinie, Kowlu.

Nr. II/4c 34/9/37.

Poz. 77.

Okólnik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych z dnia 17.VI.1937 r. Nr. 73 w sprawie sporządzenia wtórników listów przewozowych na okaziciela.

Nawiązując do postanowień, zawartych w p. 3 i 4 § 2 okólnika M. K. Nr. HP.I.1/20 z dnia 24.IV. 1933 r., ogłoszonego w Instrukcji Handlowo-Taryfowej Nr. 12/33 poz. 21, a dotyczących dokładnego i czytelnego wypełniania wtórników listów przewozowych na okaziciela, zwraca się uwagę na ścisłe przestrzeganie tych postanowień oraz bezwzględne unieważnianie wtórników i dalszych jego części (ceduły, jej odpisu i grzbietu) w przypadkach bodaj najmniejszej omyłki.

Zaznacza się, że wtórnik listu przewozowego na okaziciela w żadnym przypadku nie może być wydany nadawcy z poprawkami.

Ponadto przy sporządzaniu przez stacje wtórników listów przewozowych na okaziciela należy wagę *rzeczywistą* przesyłek stanowiącą podstawę do obliczenia przewoźnego, wypisywać nie tylko cyframi, lecz *także słowami.*

Przy przesyłkach drobnych należy zwracać uwagę, aby nadawcy w listach przewozowych na okaziciela wypisywali *rodzaj opakowania* nie w skrócie, lecz *pełnymi wyrazami* (np. nie „w“ lecz „worek“, nie „skrz.“ lecz „skrzynia“ i t. p.). Tak samo należy wpisywać rodzaj opakowania w sporządzanych przez stacje wtórnikach listów przewozowych na okaziciela.

Równocześnie przypomina się postanowienia p. 4 § 3 Przep. służb. Nr. H2 o zakreślaniu rubryk niewypełnionych przez nadawcę aby wykluczyć możliwość dopisania jakichkolwiek oświadczeń już po zawarciu umowy o przewóz.

Powyższe zarządzenie, w związku z zauważonymi przypadkami przerabiania wtórników listów przewozowych na okaziciela przez fałszerzy podaje się do wiadomości z poleceniem ścisłego przestrzegania.

Nr. IV. 1e. Zp/333/37.

Poz. 78.

Okólnik Dyrektora Kolei Państwowych z dnia 2.VI 1937 r. Nr. 74 w sprawie wzorów materiałów przetargowych i przesyłania ich do badań laboratoryjnych.

Ustala się nastąpujący tryb postępowania przy przesyłaniu wzorów i przedmiotów do badań analitycznych oraz orzeczeń laboratoryjnych:

1) Przy ogłaszaniu przetargów należy żądać od firm nadsyłania wzorów przy ofertach w tych

przypadkach, kiedy zakupywane materiały nie są określone przez zatwierdzone warunki techniczne, lub kiedy warunki techniczne przewidują dostarczenie wzorów.

2) Do przetargów na materiały lub przedmioty, podane w p. 1, powinny być nadsyłane równocześnie z pisemnymi ofertami wzory w 2-ch egzemplarzach na każdy rodzaj materiału, przy czym wzory materiałów sypkich, płynnych lub mazistych, powinny być przesyłane w słoikach lub puszkach zalakowanych (zalutowanych) i zaopatrzonych w pieczęć lub znak firmy w ilościach najmniej 200 gr. Wzory innych materiałów i przedmiotów, również opieczętowane przez firmę, powinny odpowiadać wymiarom, umożliwiającym odnośne badania laboratoryjne, względnie praktyczne.

3) Na wzory, nadsyłane do ogłaszanych przetargów, po szczegółowym zbadaniu opakowania i nienaruszalności znaków oraz pieczęci firmowych sporządza się wykaz, do którego wpisuje się wszystkie firmy, biorące udział w przetargu. Wzory oferowane na jedną pozycję przetargową, lecz różnej jakości i ceny, oznaczają się kolejnymi literami alfabetu i numerem, wyznaczonym dla kompletu wzorów danej firmy.

4) Jeden z 2-ch wzorów, po usunięciu wszelkich znaków firmowych i po zaopatrzeniu w numer wykazu wzorów, przesyła się anonimowo do Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.

5) Drugi egzemplarz tego wzoru, w opakowaniu firmowym, lub ze znakiem firmy, przechowuje się w składnicy wzorów.

6) Nadzór nad składnicą wzorów sprawuje referent, zgodnie z instrukcją na ten cel zatwierdzoną, wyznaczony przez Naczelnika Służby Zasobów.

7) Wzory, podlegające zaopiniowaniu przez służby fachowe i uznane za nadające się, winny być oznaczone pieczęcią służbową, a po zarejestrowaniu we wzorowni przesłane do magazynu zasobów dla wykorzystania przez Komisję Odbiorczą przy wykonaniu zamówieniu przez dostawcę.

8) Pobranie próbek z materiału, dostarczonego na zamówienie przez dostawcę, dokonywuje Komisja Odbiorcza wg. wskazań, zawartych w rozp. Min. Kom. z dnia 6 marca 1935 r. Nr. MZ.XI.383/1.

W zależności od wyników orzeczenia C. L. B. Komisja Odbiorcza sporządza protokół o odbiorze względnie odrzuceniu dostarczonego materiału.

9) Zgodnie z zarządzeniem M. K. z dnia 9.III. 36 r. Nr. M.Z.IX.91/16, materiały wymienione w załączonym wykazie, winny być zakupywane i przez Komisję Odbiorczą kwalifikowane do odbioru na podstawie wzorów, wybranych i zaakceptowanych przez fachowe Służby (Biura) — konsumentki.

W wypadku odrzucenia przez Komisję Odbiorczą dostarczonych na zamówienie materiałów o których mowa w ust. 9 i złożenia przez dostawcę należyci e uzasadnionej reklamacji do Dyrekcji Kolejowej, na wniosek Naczelnika Służby Zasobów, Dyrektor D. O. K. P. może wyznacyć drugą Komisję Odbiorczą w zmienionym składzie, która w razie rozbieżności opinii jej członków lub na żądanie dostawcy, pobierze próbkę dla przesłania do zbadania w C. L. B. na koszt dostawcy.

Pobranie próbki uskutecznia Komisja Odbiorcza według wskazań p 8 niniejszego zarządzenia bez powołania się na wyniki orzeczenia pierwszej analizy.

Drugie orzeczenie C. L. B. w tym wypadku staje się ostatecznym rozstrzygnięciem i na jego podstawie Naczelnika Służby Zasobów zarządza przyjęcia lub odrzucenie dostarczonego materiału.

Nr. V/2a/8/37/K.

Załącznik do okólnika Dyrektora Kolei Państwowych Nr. 74 z dn. 2/VI-1937 r

Wykaz materiałów, które mogą być odbierane bez Orzeczeń Centralnego Laboratorium Badawczego.

Dział i Nr. Nr. mian.	RODZAJ MATERIAŁU	Czy są warunki techniczne	Uwagi
1	2	3	4
I/7	Węgiel drzewny	tak	
II/13	Pochodnie	tak	
II/50	Grzybki mosiężne do palników	—	
II/51-54	Knoty do lamp	—	
II/60	Obrączki po klosze	—	
II 62 i 63	Obsady do palników	—	
II/67-70	Palniki	tylko na „Kosmos”	
II/75-76	Reflektory	—	

Dział i Nr. Nr. mian.	RODZAJ MATERIAŁU	Czy są warunki techniczne	Uwagi
1	2	3	4
II/80-81	Zbiorniki do latarń i lamp	—	
II/90-110-112 350	Części do lamp naftowo-żarowych, do gazowego oświetlenia wagonów i parowozów	—	
III/103	Przewód 1 żył. dzwonkowy	—	
III/113	Przewód w izolacji gumowej	—	
III/121	Puszki rozgałęźne.	—	
III/155	Zaciski do tymczasowego łączenia przewodów.	—	
III/158-161	Złączniki rurkowe miedziane i glinowe.	—	
III/170-297	Części do aparatów telegraficznych, telefonicznych, łączalni telefonicznych i telegr. materiały dla sygnalizacji akustycznej i dzwonkowej	—	
III/310-349	Części urządzeń radiowych, do zegarów, ochronniki do aparatów telefonicznych, łączalni i części ochronników i ogromników	—	
III/360-365 i 374	Bieguny do ogniw galwanicznych i korki z rurką Bieguny węglowe woreczkowe do ogniw Leclanche'a należy badać w C. L. B.	—	
III 400-401	Pokrywki do ogniw i zaciski mosiężne	—	
III/418	Przyciski do dzwonków.	—	
III/700-752	Dodatki do materiałów prądu silnego	—	
III 880-899	Fajki i tulejki porcelanowe	—	
III/950-1140	Bezpieczniki i części do nich, wyłączniki i przełączniki, gniazda wtyczkowe i wtyczki, oprawki i części do lamp elektrycznych	—	
III/1184	Żarówki do łączalni telefonicznych	—	
III/1239-1297	Części elektrycznego oświetlenia wagonów	—	
III/1325-1353	" " " "	—	
III/1358-1445	" " " "	—	
III/1493-1497	Ebonit i fibra	—	
III/1499	Fibra w rurkach	—	
III/1511	Płótno olejowe	—	
III/1513	Siatki i płyty uziemniające	—	
III/1515-1518	Taśmy izolacyjne	—	
III/1521	Tektura prasowana w arkuszach	—	
III/1523	Uchwyty ścienne do przewodów i kabli	—	
III/2040	Petardy ostrzegawcze	tak	
V/87-103	Sączki gliniane (dreny)	—	
V/115 i 117	Gips	Polskie Normy	
V/133-137	Kafle niepolewane	—	
V/139-143	Kafle polewane	—	
V/167	Grysik	—	
V/277	Płytki terrakotowe zwyczajne	—	
V/275	" " ozdobne	—	
V/257	Płyty betonowe chodnikowe	—	
V/373-377	Tłuczeń	—	
V/387	Trzcina	—	
VI/216	Drut żelazny, miękki	—	
VI/242	Łańcuchy kute niekalibrowane	—	
VI/253-255	Siatki z drutu żel. nieocynkowanego	—	
VI/261	Sprężyny do siedzeń i oparć wagonowych	tak	
VI/280-284 296-301	Nity blacharskie i bednarskie	—	
VI/330-332 335-337	Podkładki pod naśrubki	—	
VI/390-414	Zatyczki żelazne	—	
VI/436-445	Gwoździe żel. drutowe	—	
VI/460-491 500-503	Wkręty do drzewa i metalu	—	
VI/520-553	Części do pieców	—	
VI/553-560	Ruszty (odlewy) i śróby do pieców	—	
VI/570-670	Okucia budowlane	—	

Dział i Nr. Nr. mian.	RODZAJ MATERIAŁU	Czy są warunki techniczne	Uwagi
1	2	3	4
VI/755-759	Świdry do drzewa „Irwin”	—	
VI/762-785	Świdry do drzewa	—	
VI/788-798	Świdry do drzewa i grzechotek	—	
VI/804-813	Świdry do metali	—	
VI/849	Haki do rynień	—	
VI/887	Plomby blaszane	—	
VI/894	Skuwki do trzonów	—	
VI/901	Sprzączki różne	—	
VII/60	Plomby ołowiane	tak	
VII/284	Łańcuszki mosiężne	—	
VII/300	Drut miedziany do spawania	—	
VII/301-303	Pałeczki stalowe i żeliwne	—	
VIII/237	Styliska do łopat parowozowych	—	
VIII/249	Toporzyska	—	
VIII/251-254	Trzonki	—	
IX/1-4	Chodniki	—	
IX/9	Drelich	—	
IX/12	Flanela	—	
IX/15	Knot bawełniany (do maźnic)	—	
IX/51-55	Taśmy bawełniane, konopne i utrechtowe	—	
IX/70-123	Wyroby powroźnicze i szmuklerskie	Liny konopne. Węże parciane. Szpagat do plomb aparat. blokowych.	
IX/180-189	Skóra juchtowa tylko do obszywania harmonii rączek wagonów, kabli oraz na kurzochrony	Skóra mastrykowa, skóra na pasy, pergaminowa, surowcowa.	
IX/195	Troki do szycia pasów	—	
IX/209-212	Tektura	—	
IX/295-312	Materiały izolacyjne do uszczelnień	Konopie czesane. Pakuły.	
IX-394	Szczotki do czyszczenia zębów	—	
IX/530-532	Czyściwo	tak	
IX/535-610	Igły, korki, miotły, obicia, papiery i płótna szmerglowe, karborundowe, pumeksy, trawy, wełny i t. p.	Miotły, pap. i płótna szmerglowe, trawy.	
X/130-157	Chemikalia różne	grafit	
X/184-186	Kreda	tak	
X/207-223	Chemikalia różne	—	
X/234	Naftalina	—	
X/248	Płyn do czyszczenia metali	—	
X/250	Pomadka „ „	—	
X/280-282	Sole (glauberska, kuchenna i skażona)	—	
X/297	Trutka na szczury i myszy	—	
X/310	Wosk ziemny	—	
X/315	Werniks	—	
X/317	Zaprawa do podług	—	
XI/1-61	Wyroby szklane	Lustra fazowane. Szkła baniaste do lamp naft.	
XI/125-150	Wyroby fajansowe i porcelanowe	—	
XI/375	Słoje z przytartymi pokrywami	—	
XII/320	Nakrętki śrub nastawnic	—	
XII/3092	Prądnice do węży	—	
XIII/—	Wszystkie materiały	—	

Dział i Nr. Nr. mian.	RODZAJ MATERIAŁU	Czy są warunki techniczne	Uwagi
1	2	3	4
XIV/15	Hełmy strażackie	tak	
XIV/120	Tkanina gumowana	—	
XIV/121	Tkanina nasycona	—	
XV/1-2	Gąbki	tak	
XV/12-40	Pendzle	tak	
XV/54-59	Kamienie toczakowe	tak	
XV/65-68	Miotełki i miotły	tak	
XV/72-76	Osełki	—	
XV/79	Pióropusze do odkurzania	—	
XV/82-83	Szczotki do froterowania i mycia rąk	—	
XV/92-108	Różne szczotki	tak	
XV/84-86	Szczotki druciane	tak	
XV/109-117	Szczotki	tak	
XV/123	Ścierki flanelowe	—	
XV/135	Trzepaczki	—	
XV/140-146	Wycieraczki do nóg	—	
XV/170-195	Opakowanie	—	
XV/215-218	Tygle	—	
XV/220	Ustniki do trąbek sygnałowych	—	
	Materiały nieobjęte mianownictwem materiałów		
	Trąbki sygnałowe	tak	
	Gwizdawki sygnałowe	tak	
	Chorągiewki Sygnałowe	tak	

Wzór 1.

Załącznik do Okólnika Dyrektora Kolei Państwowych Nr. 69 z dn 22/VI 1937 r.

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH W RADOMIU

Parowozownia Główna w ....

Stacja:	Odbiorca prądu	Nazwisko i imię ....
		Zawód i miejsce pracy ....
....		Adres .... teren kolejowy

ZOBOWIĄZANIE — Nr. ....

W związku z korzystaniem z prądu elektrycznego, dostarczanego mi przez Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych w Radomiu, zobowiązuje się do przestrzegania drugostronnych przepisów.

Instalacja moja zawierać będzie:

	Rodzaj odbiorników	Ilość	Watów	Licznik	
ŚWIATŁO	Lamp żarowych 15 wat . . .	....		Nr.	....
	„ „ 25 „ . . .	....		Firmy	....
	„ „ 40 „ . . .	....			....
	....	....		V	....
	....	....		A	....
NAPĘD	....	....		Licznik stanowi własność kolei / abonenta	
	....	....			
	Ogółem watów . .		....		

Stacja ...., dnia .... 193 r.

Podpis ....

Przeszkód na przyłączenie niema:

Zawiadowca Elektrowni

Dnia .... 193 r. Naczelnik Par. Głównej

Na przyłączenie (zmianę pojemności) zgadzam się (zezwolenie Dyrektora Kolei Państw. z dn. .... 193 r. Naczelnik Służby Dnia .... 193 r. Mechanicznej	Data przyłączenia ....

PRZEPISY DLA ODBIORCÓW PRĄDU.

1. Bez zezwolenia Dyrekcji (Wydziału Mechanicznego) zabronione jest dokonywanie powiększeń instalacji. W szczególności zabrania się dorabiania punktów świetlnych, zmienianie lampek na silniejsze oraz przyłączanie instalacji w mieszkaniach sąsiednich.
2. Rachunki winny być regulowane w kasie stacyjnej w ciągu 6 dni od chwili ich wręczenia.
3. W razie nie zastosowania się odbiorcy do jednego z punktów powyższych instalacja jego może być odłączona bez uprzedzenia. Za powtórne przyłączenie pobiera się opłatę w kwocie 2 zł.
4. W razie konieczności zmniejszenia obciążenia Elektrowni ze względu na potrzeby kolei, Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyłączenia czasowego lub stałego instalacji swoich odbiorców.
5. Wydział Mechaniczny przez swych funkcjonariuszy ma prawo dostępu do instalacji elektrycznych, celem ich sprawdzenia i odczytania licznika.
6. Dyrekcja nie bierze na siebie odpowiedzialności za szkody, wynikłe przy korzystaniu jak również przerwaniu dostawy prądu.

UWAGA: Korzystanie z energii elektrycznej, bez wiedzy elektrowni jak również przy taryfie ryczałtowej korzystanie z większej pojemności niż zadeklarowano i opłacono będzie uważane za kradzież prądu a właściciel instalacji pociągnięty będzie do odpowiedzialności sądowej.

Załącznik do Okólnika Dyrektora Kolei Państwowych Nr. 69 z dn. 22 VI 37 r.

Wzór Nr. 2.

Stacja:	Nazwisko abonenta:	Nr. deklaracji:
	Stanowisko służbowe:	Data przyłączenia:
	Ulica: Nr. domu	Licznik Nr.
	światło czy napęd	prąd V A własność

Kaucja wpłacona: Suma .... data pokwitowania .... Nr. polec. ....

Miesiąc	zainstal.	stan licznika	zużycie	cena	OPŁATA ZA prąd		10% podat.		opłata stempl.		licznik		przyłącz.				Razem opłata		Nr. rachunku lub faktury	Opłacono		Uwagi
	W		kWh	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr		Data	Nr. poz.	
I																						
II																						
III																						
IV																						
V																						
VI																						
VII																						
VIII																						
IX																						
X																						
XI																						
XII																						

Wydawnictwo Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. w Radomiu, ul. Słowackiego Nr. 17 — Biuro Personalne telefon Nr. 26-11.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w kraju: kwartalnie zł. 2, półrocznie — zł. 4, rocznie — zł. 8.
Cena każdego numeru 50 gr. do nabycia w Administracji Dz. Zarz. D. O K. P. Prenumeratę wpłaca się zgóry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku.

Cena ogłoszeń: za stronę 240 zł Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach, dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia

Zakłady Drukarskie Sejmiku Radomskiego i S-ki 4627-37